

Nietypowa nasza zima,  
Śnieg nie pada mróz nie trzyma.  
Każde dziecko o tam marzy,  
Kiedy sanna się przydarzy.

Zamiast śniegu i zamieci,  
Jakby wiosną słońce świeci.  
Zamiast mrozu brzydkie błoto  
W środku zimy. Słyszał kto to?



Zielenią się oziminy,  
Żółte baze na leszczynie.  
Zakwitają w parkach kwiaty,  
Przylatują pierwsze ptaki.....

(„Nietypowa zima”, M.Majchrzak)

# SPORTUS



## *Biuletyn nr 4 dla Rodziców dzieci z Przedszkola nr 186 Zima 2007*

Witam Drodzy Rodzice. Spotykamy się po raz drugi w tym roku szkolnym na łamach naszego przedszkolnego pisemka. Zima to pora roku, którą szczególnie kochają dzieci, gdyż na śniegu można organizować „pyszne” zabawy, a biały, zimowy krajobraz jest piękny, bajkowy i tajemniczy. Żadna inna pora roku nie daje dzieciom tylu innych możliwości różnych zabaw. Jazda na sankach, lepienie bałwana czy po prostu rzucanie śnieżkami to wielka uciecha dla dzieci, które czekają na ten czas cały rok.

Tegoroczna zima nie rozpieszczała naszych dzieciaków. Śniegu ani mrozu prawie wcale nie było, więc o typowo zimowych zabawach nie mogło być nawet mowy. Zima przypominała wiosnę albo jesień, a nie najzimniejszą porę roku. Nie mogliśmy więc zbyt często wychodzić do ogrodu, większość czasu spędzaliśmy w salach przedszkolnych, bo ciągle padał deszcz i wiał silny, zimny wiatr.

Dobrze, że był to okres pełen różnych atrakcji, odwiedzali nasze przedszkole interesujący goście. Przyjechali do nas panowie policjanci z psem tropiącym. Dzieci zawarły znajomość z przemiłym owczarkiem niemieckim, dowiedziały się też jak należy zachowywać się w obecności nieznanymi psów i jak bronić się w przypadku ataku. Pan policjant opowiedział o swojej pracy i o pracy, jaką wykonują w policji psy. Oglądaliśmy policyjny radiowóz, mogliśmy nawet usiąść za kierownicą.



Pod koniec listopada odwiedziły nasze Przedszkole dzieci ze Szkoły Muzycznej przy ul. Kawęczyńskiej z przygotowanym przez siebie koncertem muzycznym. Dzieci grały na różnych instrumentach, były też występy wokalnno-taneczne. Nasze dzieciaki wyrażały swoje uznanie gromkimi brawami. Byłem tam razem z nimi i czułem się jak na prawdziwym koncercie muzycznym.



Przed Świętami Bożego Narodzenia dzieci przygotowały występ jasełkowy dla rodziców a rodzice pomogli w przygotowaniu poczęstunku. Dzieci bardzo się starały, miały piękne stroje, atmosfera była bardzo uroczysta i podniosła, dzieliliśmy się opłatkiem i składaliśmy sobie najserdeczniejsze życzenia.

Ponadto dzieci z grup III i V odwiedziły babcie z Domu Opieki Społecznej przy ul. Kawęczyńskiej i przedstawiły program jasełkowy. Ja, Sportuś też z nimi byłem i widziałem jak pięknie występowały. Babcie były bardzo wzruszone, serdecznie dziękowały dzieciom za odwiedziny. Dzieci przygotowały dla babć stroik świąteczny, a same zostały obdarowane oklaskami i słodyczami.



W styczniu dzieci z paniami z przedszkola przygotowały program artystyczny dla babć i dziadków z okazji ich święta. Rodzice włączyli się do przygotowań piekąc na przyjęcie domowe ciasta. Byłem na występach we wszystkich grupach i widziałem jak bardzo występ dzieci podobał się zgromadzonym gościom. Po występach na przyjęciu wnuki bardzo się starały, by godnie przyjąć swoje babcie i dziadków, częstowały słodyczami, składały życzenia, wręczały własnoręcznie wykonane upominki.



Kilka dni później dzieci z grupy III odwiedziły zaprzyjaźnione babcie z Domu opieki społecznej i przedstawiły im swój program artystyczny z okazji ich święta. Starsze panie były bardzo wzruszone, niektóre popłakały się, wszystkie dziękowały, klaskały i zapraszały dzieci do siebie częściej. Dzieci obdarowały babcie własnoręcznie wykonanymi świecznikami, gospodynie częstowały je słodyczami. Ja, Sportu też wybrałem się z dziećmi do starszych pań i widziałem, że wszyscy byli bardzo wzruszeni i przejęci.



Pod koniec stycznia wszyscy pięknie się przebraliśmy i bawiliśmy na balu karnawałowym. Były postaci z różnych bajek, wróżki, królowny, batmany, piraci i wiele innych. Ja, Sportu też się przebrałem, byłem pajacykiem i dzieci nie mogły mnie rozpoznać. Zabawa była bardzo udana.



W lutym dzieci z naszego przedszkola odwiedzili goście z MZO „Szekcji lasów” i rozmawiali z dziećmi na temat środowiska leśnego, jego ochrony i jego znaczenia dla przyrody i człowieka.

23.02.2007r, odwiedzili nas w przedszkolu szczególni goście. Byli to strażnicy miejscy. Rozmawiali z nami o bezpieczeństwie w kontaktach z obcymi osobami. Ja też dowiedziałem się jak z prawidłowo zachować się w stosunku do nieznanym.





## Dział I „Nasza grupa”

Ponieważ chciałem sprawdzić jak teraz, po kilku miesiącach radzą sobie dzieci w naszym przedszkolu, odwiedziłem je w grupach.

**Grupa I-** Maluszki są już tak samodzielne, że ich zachowanie nie różni się wcale od zachowania starszych dzieci. Nikt już nie płacze, nie tęskni za rodzicami. Bardzo chętnie pracują w grupach, najbardziej lubią zajęcia plastyczne. Bawią się zgodnie, nie wrywają sobie zabawek, wszyscy jedzą samodzielnie i chętnie leżakują.



**Grupa II** – Jakie grzeczne dzieci... Potrafią zgodnie się bawić, używają czarodziejskich słów dziękuję, proszę, przepraszam. Potrafią wyczarować z klocków piękne budowle. O, widzę, że do pociągu dołączył jeszcze jeden wagonik. Dzieci poznały liczebnik 4, potrafią tworzyć zbiory 4-elementowe i manipulować w ich zakresie. Jakie wesołe i uśmiechnięte dzieci...



**Grupa III-** Tutaj widzę wielkie zmiany, dzieci bardzo spoważniały, dużo czasu zajmuje im praca w książeczkach przygotowujących je do szkoły. Bardzo lubią wykonywać zawarte w nich ćwiczenia. Niektóre z dzieci wykonały już wszystko, co było przeznaczone aż do wakacji.



**Grupa IV** – Kiedy byłem w tej grupie od razu zauważyłem, że tutaj dzieci bardzo lubią wszelkie prace przy stolikach, a w szczególności układanie puzzli. Udaje im się ułożyć obrazek nawet ze 100 kawałków i nie zajmuje im to wiele czasu. Próbowałem też układać z nimi. Nie jest to wcale takie proste.



**Grupa V** – Nasze kochane Starszaki niedawno rozpoczynały naukę czytania, przygotowywały się do pisania. Teraz ich zeszyty są już wypełnione literkami, nawet wyrazami. Dzieci potrafią dodawać i odejmować w zakresie 7, znają 14 liter i czytają krótkie teksty... sam sprawdzałem.





## Dział II „Gry i zabawy”

Jak wszyscy doskonale wiemy bardzo duży wpływ na rozwój każdego dziecka mają oczywiście rodzice, a jednym z czynników wpływających na ten wszechstronny rozwój jest wspólna zabawa rodziców z dzieckiem.

Zabawa, szczególnie dla dziecka w wieku przedszkolnym ma dla jego rozwoju podstawowe znaczenie. Należy więc tym bardziej ją doceniać i stwarzać dla niej odpowiednie warunki. Jeśli rodzice chcą, by ich dziecko było aktywne, samodzielne, pełne inicjatywy powinni poświęcić mu swój czas na wspólną zabawę. Zabawa bowiem jest jedną z najbardziej wartościowych form kontaktu pomiędzy dorosłymi, a dzieckiem. W czasie jej trwania można przekazać dziecku wiele informacji na różne interesujące je tematy, zacieśnić więź emocjonalną ale przede wszystkim lepiej poznać własne dziecko.

A oto kilka „Spotusiowych” propozycji zabaw z dzieckiem w domu:

- **Lepienie z masy solnej** - (ciasto: 2 szkl .mąki, 1 szkl. soli miałkiej, 1 łyżka kleju do tapet, ciepła woda). Po wymieszaniu suchych składników dodajemy niepełną szklanekę gorącej wody i ugniatamy pulchne ciasto. Z masy można wykonywać płaskorzeźby, różne figurki przestrzenne, a po wyschnięciu pomalować.
- **Stemple z ziemniaka** – kroimy umyty i osuszony ziemniak na pół, rodzic wycina dowolny wzór w ziemniaku. Stempel zamaczamy w farbie plakatywnej i stemplujemy różnorodne ornamenty.
- **Puzzle** – rozcinamy widokówkę lub inny sztywny obrazek na kilka (4-12) części i wspólnie z dzieckiem układamy w całość.
- **Najdłuższy wąż** – wycinamy (rodzic i dziecko osobno) z jednej kartki papieru począwszy od brzegu kartki, po spirali jak najdłuższego węża. Porównujemy długość węży i nagradzamy zwycięzcę.
- **Torebkowe stworki** – wypychamy zwykłe, kolorowe foliowe reklamówki gazetami i formujemy z nich różne stworki, do ozdobienia wykorzystujemy koraliki, guziki, wstążeczki w zależności od inwencji twórczej dziecka i rodzica. Tworzymy galerię kolorowych stworków.
- **Pantomima** – udajemy dowolną postać np. psa, kota, ptaka, wróżkę, króla, a strona przeciwna ma za zadanie odgadnąć jaką postać przedstawiamy. Wskazana jest zamiana ról w zabawie.



## Dział III „Świat w kolorach”

*„Należy pozwolić dzieciom rysować, co chcą i jak chcą, byle rysowały chętnie i szczerze”*

S.Szuman

Celem wychowania plastycznego w przedszkolu jest zapoczątkowanie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju możliwości twórczych dziecka oraz przygotowanie go do przyszłego twórczego działania. Wychowanie plastyczne pobudza dziecko do swobodnego wyrażania własnych myśli i przeżyć, wyzwalania napięć i bodźców wewnętrznych, daje zadowolenie i radość płynącą z wiary we własne siły. Dziecko w wieku przedszkolnym poznaje rzeczywistość przede wszystkim poprzez działania, przez własną aktywność. Dzięki działalności plastycznej dziecko ma pierwszy kontakt z pięknem sztuki i przyrody. My dorośli powinniśmy więc pozwolić dziecku eksperymentować i nie krytykować jego pomysłów. Swoboda w podejmowaniu nawet drobnych decyzji uczy dziecko samodzielności. Samodzielność i możliwość swobodnego eksperymentowania pozwalają dziecku przeżywać wiele pozytywnych emocji i wzmacniać jego wiarę we własne siły.

Pamiętajmy, iż każdy rysunek dziecka jest dobry i wartościowy choćby nawet był absolutnie nie zgodny z rzeczywistością. Żadne dziecko nie może źle rysować, może mieć tylko własną, niepowtarzalną wizję otaczającego je świata.

Zima jest porą roku, którą dzieciaki chyba kochają najbardziej... Zwykle z ogromną niecierpliwością czekają na pierwszy śnieg, na możliwość ulepienia bałwana, porzucania się śnieżkami, pojeżdżania na saneczkach... Ech...

Zima to także naprawdę wdzięczny temat do wykonania różnorodnych prac plastycznych różnymi technikami. Pomimo dominującej bieli każda praca posiada swój niepowtarzalny klimat.

Popatrzmy...

### Grupa I



### Grupa II



### Grupa III





## Grupa IV



## Grupa V



### Dział IV „Mówimy”

*„Nasze życie zależy od słownika, którym się posługujemy”*

M. Taraszkiewicz



Każde dziecko musi przyswoić język który umożliwi mu komunikowanie się z otoczeniem. Musi przejść od niejasnego języka dziecięcego do zrozumiałego dla wszystkich wyrażania myśli. Słownik dziecka najlepiej rozwija się w grupie, gdzie dziecko uczy się wielozmysłowo. Nowe słownictwo poznaje poprzez: mówienie i słuchanie, udział w zabawach konstrukcyjnych, badaniach i eksperymentach. W grupie dziecko nabywa reguł społecznych, uczy się prosić, przepraszać, komunikować, słuchać, pytać, wyrażać emocje, okazywać uczucia.

Aby dziecko rozwijało się i doskonaliło sposób wypowiedzi muszą zaistnieć warunki, w których:

- będzie miało o czym mówić,
- będzie się chciało wypowiadać,
- będzie miało do tego okazję.

Należy więc dostarczać dzieciom przeżyć i doświadczeń, interesujących wiadomości. Im bogatsze przeżycia i ciekawsze doświadczenia, tym bardziej aktywizują dziecko i zachęcają do rozmów z rodzicami, nauczycielem, rówieśnikami. Ważne jest więc znalezienie czasu na spokojną rozmowę z dzieckiem, na uważne wysłuchanie tego, co ma nam do powiedzenia.

Większość dzieci w wieku przedszkolnym mówi niedbale, krzykliwie lub cicho, nie otwiera ust przy wymawianiu samogłosek, mówi podniesionym głosem, poprzez nos lub zęby, „połyka” końcówki słów.

W ćwiczeniach prawidłowej mowy pomocne będą wzbogacone artykulacyjnie logopedyczne wiersze np.:

## wyliczanki - wyszumianki

sza, sze, szo, szu,  
jabłko w koszu

esze, yszy,  
piszą myszy

tasz, tesz, tusz,  
no i już!

ża, że, żo, żu,  
ryby w morzu

eże, yży,  
kożuch ryży

brza, brze, brzu,  
dobrze tu!

cza, cze, czo, czu,  
narwij mleczu

ecze, yczy,  
krowa ryczy

pacz, pocz, pucz,  
wielki klucz

dża, dżo, dżu,  
nie ma dżdżu

ejże, ydży,  
dżungla radży

gaża, gąże, gdżu,  
fajnie mu!



## Dział V „Ruch to zdrowie”

W powyższym dziale chciałbym zająć się jedną z najczęstszych



wad stopy u dzieci w wieku przedszkolnym, jaką jest płaskostopie. Jest to wada kończyn dolnych polegająca na obniżeniu łuków wysklepiających stopę. Obniżenie to spowodowane jest specyficzną rolą stopy polegającą na przenoszeniu zsumowanego ciężaru ciała, różnych jego ruchów i postaw na podłożu i odwrotnie. Przeciążenie stopy spotęgowane niewydolnością jej układu mięśniowo-więzadłowego doprowadza do: zniekształceń, zaburzenia funkcji, bólesności.

Aby osiągnąć jak najlepszą sprawność stóp naszych dzieci przede wszystkim należy:

- Wzmocnić te grupy mięśniowe, które w głównej mierze decydują o wydolności stóp, za pomocą odpowiednich ćwiczeń wykonywanych w domu, przedszkolu i na wolnym powietrzu,
- Wyrobić odruch prawidłowego stawiania stóp w chodzie, w biegu oraz poprawnego trzymania ich w czasie stania i chodzenia.
- Nosić właściwe obuwie (mocna, ale elastyczna podeszwa, szeroki przód nie uciskający i zezwalający na ruchy palców; sztywny zapiętek obejmujący ściśle piętę, wygodny – szeroki i nie za wysoki obcas).

Gimnastyka korekcyjna niwelująca płaskostopie kierowana jest przede wszystkim do dzieci z wadami nie wymagającymi jeszcze postępowania rehabilitacyjnego. Są to dzieci, u których płaskostopie jest wynikiem słabego umięśnienia. Dzieci te wymagają dodatkowego ruchu korekcyjnego.

A oto mój Sportusiowy przykładowy zestaw zabaw i ćwiczeń przyczyniających się do likwidowania płaskostopia:

- **Marsz po lince – skakance**
- **Dżdżownica** – w siadzie tyłem do ściany ruchy pełzające stopami
- **Zwijamy kocyk** – w siadzie np. na krzeselku zwijanie palcami kocyka, gazety
- **Toczenie piłki** – w leżeniu przy ścianie przesuwania piłki stopami w górę i dół
- **Rzuty do kosza** – chwytanie palcami woreczka i wrzucanie go do celu
- **Piłka** – w siadzie toczenie piłki powoli stopami do pełnego wyprostowania nóg i z powrotem
- **Bicie brawa stopami** – w siadzie na podłodze unoszenie stóp nad podłogę i uderzanie jedną o drugą przez 4 – 8 sekund
- **Klaskanie stóp** - w leżeniu na brzuchu, nogi zgięte w kolanach – uderzanie podeszwami stóp jedna o drugą
- **Podrzyj gazetę** – darcie gazety palcami stóp na jak najwięcej kawałków, a potem zbieranie poszczególnych skrawków również palcami stóp i podawanie do ręki.



## Dział VI „Śpiewamy”



Bardzo lubię chodzić z dziećmi na rytmikę. Pani Grażyna, nasza Pani rytmiczka uczy różnych wesołych skocznych piosenek i układów tanecznych. Na rytmice jest zawsze ciekawie i wesoło.

Zimą zajęcia rytmiczne były wypełnione pracą. Dzieci przygotowywały się do przedstawień jasełkowych i występów z okazji Święta Babci i Dziadków. Wszystkie grupy uczyły się wielu piosenek i wielu tańców. Ja też próbowałem tańczyć razem z nimi, oj... ale było wesoło !

Pani rytmiczka była też razem z dziećmi w odwiedzinach w Domu Opieki Społecznej i pomagała dzieciom w występach i przełamywaniu tremy.

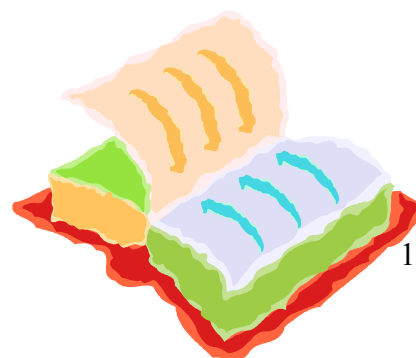


Zajęcia rytmiczne wspomagają wszechstronny rozwój dziecka. Pomagają rozwijać pamięć, poprawiają koordynację ruchową, uczą współpracy z innymi dziećmi, pomagają w integracji z grupą. Ćwiczenia logarytmiczne ćwiczą prawidłową wymowę.



## Dział VII „Informacje, publikacje”

Tak jak obiecałem w poprzednim numerze dziś słów kilka o przemocy wobec dzieci.



Przemoc wobec dzieci jest jednym z najbardziej tragicznych zjawisk patologii społecznej. Dziecko nie potrafi samo się obronić, szczególnie, że często doznaje przemocy w rodzinie od tych, których obowiązkiem jest chronić je przed złem. Stosowanie przemocy wobec dzieci okalecza je wewnątrznie na całe życie. Dziecko bite i poniżane w przyszłości, w sytuacjach kryzysowych będzie reagowało tak, jak zniechęcony agresor- krzykiem i biciem. Ofiara staje się katem, należy więc zrobić wszystko, aby do tego nie dopuścić.

Umowny podział przemocy ze względu na rodzaj stosowanego działania to: zaniedbanie, okrucieństwo fizyczne, przemoc emocjonalna i przemoc seksualna.

**Zaniedbanie** – wpływa niekorzystnie na wszystkie aspekty rozwoju dziecka i może pozostawić długotrwałe ślady w jego psychice. Brak zainteresowania ze strony rodziców pozbawia dziecko warunków do prawidłowego rozwoju i wyrządza mu wiele krzywdy. Dziecko czuje się gorsze niż jego koledzy, przez nikogo niekochane i niechciane, jest nieszczęśliwe.

**Okrucieństwo fizyczne** – wiąże się z użyciem siły, czego rezultatem są zranienia: siniaki, skaleczenia, guzy. Występują one z reguły w miejscach niewidocznych dla otoczenia np. pod ubraniem.

**Przemoc emocjonalna** – prowadzi do zniszczenia u dziecka pozytywnego obrazu własnej osoby. Nie otrzymuje ono od swoich opiekunów wsparcia, uczucia i stymulacji koniecznej do prawidłowego rozwoju.

Najtrudniejsza do zidentyfikowania formą przemocy jest **przemoc seksualna** wobec dziecka. Objawami i zachowaniami wskazującymi na to, że doszło do użycia przemocy seksualnej wobec dziecka są np. nietypowa szczegółowa znajomość zachowań seksualnych, agresja seksualna wobec innych dzieci, nieadekwatne zabawy, obawa przed normalnym kontaktem fizycznym, wycofywania z kontaktów społecznych, ucieczki z domu, depresja, agresja.

Dziecku będącemu ofiarą przemocy zazwyczaj potrzebna jest wszechstronna pomoc. Pomoc potrzebna jest całej rodzinie. Większość rodziców, którzy źle traktują swoje dzieci, nie robią tego świadomie. Jeżeli otrzymają fachową pomoc mogą zacząć pracować nad zmianą swojego zachowania wobec dziecka i budować w kontaktach z nim poprawne relacje, oparte na miłości, przyjaźni.

Jeżeli przypuszczamy, że dziecko jest krzywdzone lub nie ma należytej opieki, powinniśmy mu pomóc poprzez zgłoszenie sprawy do placówki, którą powołano do ochrony praw dziecka i działania w jego interesie.

### Gdzie szukać pomocy ?

W poradni psychologiczno-pedagogicznej, Centrum Pomocy Rodzinie, Ośrodka Pomocy Rodzinie, na stronach internetowych:

[www.niebieskalinia.pl](http://www.niebieskalinia.pl)

[www.niebij.pl](http://www.niebij.pl)

[www.kodp.pl](http://www.kodp.pl)

Ponadto można kontaktować się telefonicznie z następującymi instytucjami:

Policyjnym Telefonem Zaufania (bezpłatny) 0800-156-032,

Policyjnym Telefonem Pogotowia Dziecięcego 091-452-30-12,

Rzecznikiem Praw Dziecka 0-22-696-55-50.

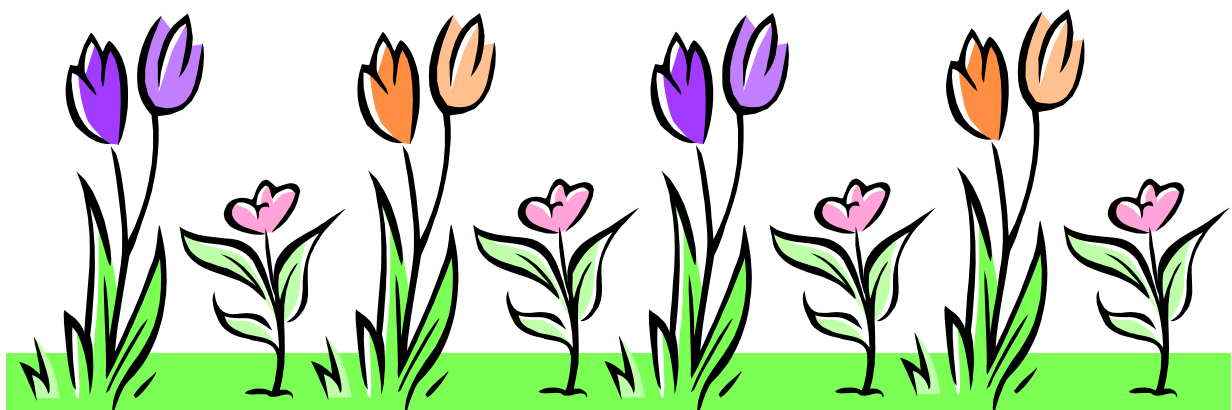
## PROŚBY DO DOROSŁYCH ...

*Nauczyciele Szkoły „TAK” zebrawszy się pewnego dnia postanowili, że spróbują przypomnieć sobie, co czuli będąc dziećmi. W wyniku tego powstały w/w prośby do dorosłych.*



- Nie zostawiaj mnie samego, kiedy się boję,
- Posiedź przy mnie wieczorem,
- Nie mów „bo tak”, „bo ja tego chcę”, „bo tak ma być” – wytłumacz mi dlaczego,
- Pozwól mi nie jeść tego, czego nie lubię,
- Odpowiadaj na moje pytania,
- Uszanuj moje tajemnice,
- Pozwól mi na posiadanie tajemnic, których nie poznasz,
- Pozwól mi wybierać przyjaciół i zapraszać ich do domu,
- Pozwól mi urządzić mój pokój tak, jak chcę,
- Przytulaj mnie często,
- Nie trzymaj się sztywno wszystkich reguł, pozwól czasem na coś szczególnego,
- Pozwól mi uczyć się w moim własnym tempie,
- Pozwól mi popełniać błędy, pomyłki,
- Przyznaj, że i ja mam czasem prawo do złości i gniewu,
- Nie karz mnie zbyt surowo,
- Nie wyladowuj na mnie swojej złości,
- Ty także miej odwagę przyznać się do błędu,
- Przepraszaj mnie, jeśli zrobisz coś złego,
- Nie wciągaj mnie w sprawy dorosłych,
- Pozwól mi być sobą,
- Pozwól mi wybrać własną drogę.

*Szkoła Podstawowa „TAK”  
Towarzystwa Alternatywnego Kształcenia  
45-082 Opole, ul. Barlickiego 5*



## „Polem, lasem”

Polem, lasem ku dolinie  
Całą siłą wiosna płynie  
Nie obejrzyś się jak wszędzie  
Zaraz w każdym kątku będzie.

Skowronek się w górę wznosi,  
Kuropatwa drugą prosi,  
Resztką śniegu w lesie ginie  
Puchną pączki na leszczynie.

Za dzień, za dwa złoto spłynie,  
Krzak forsycji się rozwinie,  
Sosna wonnym sokiem ruszy,  
Bażant pianiem las zagłuszy...

(M. Majchrzak)



**Do następnego spotkania ... Sportuś**



**Opracowały: Katarzyna Puchalska  
Anna Maleszewska**